

Док је у свету критика неолиберализма у пуном замаху, економска политика режима Александра Вучића и даље се ослања на ту доктрину. Неприкосновени лидер намеће народу и држави омчу дужничког ропства. Послушно бирачко тело верује у бајке о “српском привредном чуду”, а већ у скорој будућности суочиће се са последицама. Вучић убрзано задужује државу у иностраној валути, а кад дође време отплате кредита мораће да уводи мере штедње и да распродаје преосталу јавну имовину. Тада ће, углавном страным компанијама, бити будзашто продата најбоља јавна предузећа и она која су још увек у јавној својини. као што су ЕПС, Телеком, те бројна комунална предузећа. То ће, у исто време, бити и крај српског суверенитета, будући да ће странци бити власници све вредне имовине, укључујући и природне ресурсе.

Узимајући у обзир растући јавни дуг у иностраној валути и знатан удео иностраног капитала у привреди земље, јасно је да је аутономни привредни развој Србије у великој мери доведен у питање. Таква, неоколонијална позиција државе биће још више погоршана приватизацијом највреднијих јавних предузећа

Процењује се да ће јавни дуг до краја године бити већи од тридесет милијарди евра. Привредни развој Србије ослања се на страни капитал, а не на домаћа предузећа. Према подацима Развојне агенције Србије, Србија је од 2007. привукла више од 34 милијарде евра страних директних инвестиција. Највише иностраног капитала дошло је из Италије, 10,7 одсто, док су одмах иза ње САД са 10,2 одсто, Француска 9,7 одсто, Немачка 9,6 одсто, Аустрија 9,3 одсто, Кина 8,9 одсто, Чешка 6,8 одсто. (1). Апсолутно доминира капитал из западних држава. Узимајући у обзир растући јавни дуг у иностраној валути и знатан удео иностраног капитала у привреди земље, јасно је да је аутономни привредни развој Србије у великој мери доведен у питање. Таква, неоколонијална позиција државе биће још више погоршана приватизацијом највреднијих јавних предузећа.

Зашто је опасан Вучићев тржишни фундаментализам

Пише: Мирослав Самарцић
недеља, 14 новембар 2021 01:15

Политику подјармљивања Србије Вучић прикрива појачаном квазинационалистичком реториком. Последњих недеља режимска пропаганда све више помиње идеју о “српском свету”. Министар Александар Вулин недавно је рекао да је „српски свет“ један „политички и државни простор“. Осим запаљиве реторике, Вучић не ради ништа конкретно у том правцу. Градња инфраструктуре најбоље показује просторну стратегију државе. Да постоји намера свесрпске интеграција држава би градила путеве и брзе пруге према Републици Српској. Међутим, најављена је изградња аутопута Ниш-Мердаре-Приштина. У оквиру велике кинеске иницијативе “Појас и пут” гради се брза пруга Београд Будимпшта. Такође, крајем године треба да почне изградња аутопута Београд-Зрењанин-Нови Сад. Овај пут не представља никакав инфраструктурни приоритет Србије, а гради се због тога што је потребан великој фабрици за производњу аутомобилских гума коју у Зрењанину подиже кинеска компанија Линглонг. Очигледно је да се инфраструктура гради на правцу север-југ. То српски свет не интегрише, него раздваја.

Због демографске и економске ситуације у којој се налази, Србија није способна ни за какве велике подухвате. Према последњим проценама Републичког завода за статистику, Србија има мање од седам милиона становника. Удео лица старих 65 и више година износи 21,1 одсто, а младјих од 15 година има 14,3 одсто ! Свакоме, осим

Зашто је опасан Вучићев тржишни фундаментализам

Пише: Мирослав Самарцић
недеља, 14 новембар 2021 01:15

бирачима СНС-а, јасно је да је кокетирање са идеологијом “српског света” најобичнија фарса. Ваљда је због тога трагикомични Вулин и изабран да буде њен главни протагониста.

Вучић оптужује еколошке активисте и малобројне опозиционе медије да су страни плаћеници, а у Председнштву Србије, као саветник за привреду, ради Немац Јерг Хескенс. Да ли он више води рачуна о интересима Србије или немачког економског рајха? Што је понизнији према страним силама и глобалном капиталу, Вучић диже све већу националистичку галаму

Вучићев режим негира српски сувернитет на свим пољима. Према Алеку Кавчићу, индустрија уџбеника у Србији је вредна сто милиона евра, док улагање у њихову производњу није веће од милион-два. Не ради се само о профиту, већ и о идеологији. Економиста Пол Самјуелсон говорио је да није важно ко пише законе, већ ко пише уџбенике.

Вучић оптужује еколошке активисте и малобројне опозиционе медије да су страни плаћеници, а у Председнштву Србије, као саветник за привреду, ради Немац Јерг Хескенс. Да ли он више води рачуна о интересима Србије или немачког економског рајха? Што је понизнији према страним силама и глобалном капиталу, Вучић диже све већу националистичку галаму.

Нову пљачку јавне имовине Вучић ће образлагати неолибералном доктрином по којој је тржишна размена вредност по себи, кадра да управља свим људским активностима. Неолиберали тврде да јавно власништво увек води ка неефикасном управљању, расипању ресурса, корупцији, занемаривању интереса потрошача, да није у стању да обезбеди квалитетну експертизу и да не подстиче иновације. Где год је то могуће, треба успоставити право на приватно власништво и омогућити да аутономно тржиште својим аутоматским саморегулаторним механизмима алоцира ресурсе, Природни ресурси морају бити третирано као економски, роба као и свака друга. Када се на све робе, уључујући и природна богатства, примени ценовни механизам, то ће водити ка штедљивијем коришћењу оскудних ресурса. Деградација природе и неефикасно коришћење ресурса могу да буду елиминисани само ако приватно власништво и индивидуална иницијатива замене државну инерцију и некомпетентност. Ако тржиште управља технолошким иновацијама биће обезбеђени супститути за сада већ осиромашене природне ресурсе.

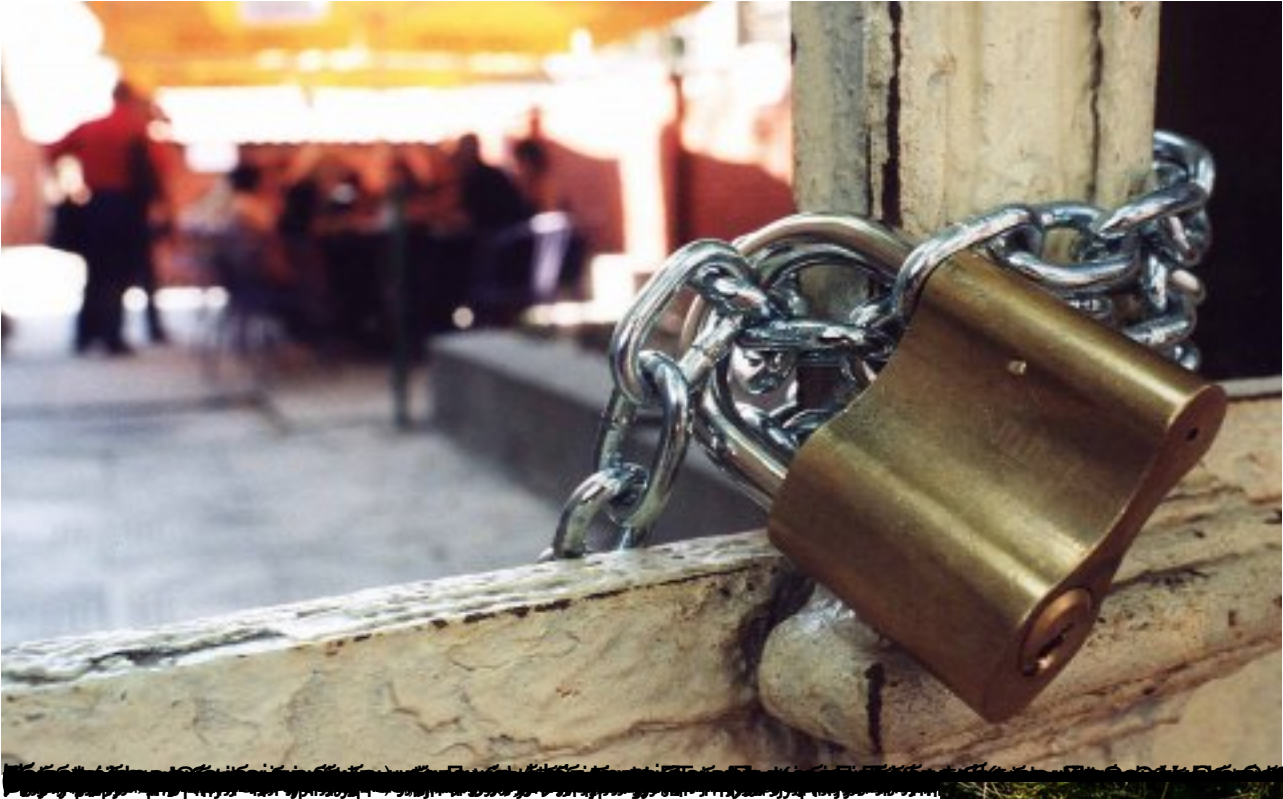
Зашто је опасан Вучићев тржишни фундаментализам

Пише: Мирослав Самарџић
недеља, 14 новембар 2021 01:15

Зашто је опасан Вучићев тржишни фундаментализам

Пише: Мирослав Самарџић
недеља, 14 новембар 2021 01:15

Зашто је опасан Вучићев тржишни фундаментализам

Пише: Мирослав Самарџић
недеља, 14 новембар 2021 01:15

